

Prima instanță: E. Dvurecenschii

Instanța de apel: G. Eni, N. Bondarenco și V. Movilă

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție
Î N C H E I E R E

20 mai 2015

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecător:

Tatiana Vieru

Judecătorii:

Oleg Sternioală și Ion Corolevschi,

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Dimitrov Iurii, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Compania Națională de Asigurări în Medicină împotriva lui Dimitrov Iurii privind încasarea contribuției de asigurare medicală obligatorie și a penalității,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 21 octombrie 2014, prin care apelul declarat de Dimitrov Iurii a fost respins, fiind menținută hotărîrea Judecătoriei Taraclia din 10 ianuarie 2014.

A C O N S T A T A T:

La 09 septembrie 2013 Compania Națională de Asigurări în Medicină a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Dimitrov Iurii privind încasarea contribuției de asigurare medicală obligatorie și a penalității.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că în baza art. 4 al Legii cu privire la asigurarea obligatorie de asistență medicală nr. 1585 din 27 februarie 1998, avocatul Dimitrov Iurie este subiect al asigurării. În baza art.10 alin.(2) lit. a), b) a Legii menționate, avocatul Dimitrov Iurii este obligat să achite primele de asigurare în mărimea, în modul și termenele stabilite de legislație.

Reclamanta a mai susținut că avocatul, care a primit licență în modul stabilit de lege, din anumite motive activează în baza contractului individual de muncă, ordinea de asigurare obligatorie de asistență medicală se reglementează de pct. 1 și 2 din Anexa nr. 1 a Legii privind mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală și de pct. 2 din Anexa nr. 2 a aceleiași legi.

Consideră reclamanta că avocatul care activează în baza contractului individual de muncă se asigură de două ori: odată de către angajator; și a doua oară în mod individual, prin achitarea de către avocat a primelor de asigurare în sumă fixă. Aceasta are loc pentru că, prin pct.2 din anexa nr.2 al legii nominalizate nu este prevăzut că doar avocații care nu activează în baza contractului individual de muncă sunt stabiliți în calitate de plătitori ai primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală.

Totodată, Compania Națională de Asigurări în Medicină își întemeiază acțiunea în baza prevederilor art. 4 din Legea privind fondurile asigurării obligatorii de asistență medicală pe anul 2012 nr. 271 din 23 decembrie 2011.

A mai specificat reclamanta că la 19 martie 2013 Judecătoria Taraclia a emis ordonanța judecătorească prin care a dispus încasarea din contul lui Dimitrov Iurii în beneficiul Companiei Naționale de Asigurări în Medicină suma bănească 3751,35 lei pentru primele de asigurare obligatorie de asistență medicală. Avocatul Dimitrov Iurii a depus obiecții în care a indicat că în anul 2012 a lucrat în baza contractului la Filiala Taraclia ÎS „Acvacultura-Moldova” și la Universitatea de Stat Taraclia, unde de la onorariul său se rețineau prima de asigurare obligatorie de asistență medicală, și de aceea el nu este obligat individual să plătească primele de asigurare obligatorie de asistență medicală.

Consideră reclamanta că argumentul dat este neîntemeiat, deoarece, conform normelor legale întreprinderile indicate sunt obligate să calculeze și să vireze primele de asigurare obligatorie de asistență medicală numai în privința angajaților săi. Or, pîrîtul este avocat, exercită activitatea sa în baza licenței și conform Legii cu privire la avocatură, nu are dreptul să se angajeze la munca remunerată, dar poate să presteze serviciile numai în baza contractului de asistență juridică. Din sumele onorariului achitat, pîrîtul este obligat de sine stătător să calculeze și să achite impozitele și taxele obligatorii, inclusiv să achite primele de asigurare obligatorie de asistență medicală sub formă de sumă fixă. Pîrîtul nu a achitat primele de asigurare obligatorie de asistență medicală în termenul stabilit de lege, astfel că la 31 decembrie 2012 penalitatea constituia 769,35 lei.

Solicită reclamanta Compania Națională de Asigurări în Medicină încasarea din contul lui Dimitrov Iurii în beneficiul său a sumei de 3751,35 lei – cu titlu de contribuția de asigurare medicală obligatorie și încasarea penalității.

Prin hotărârea Judecătoriei Taraclia din 10 ianuarie 2014 a fost admisă acțiunea depusă de Compania Națională de Asigurări în Medicină și s-a dispus încasarea din contul avocatului Dimitrov Iurii în beneficiul Companiei Naționale de Asigurări în Medicină contribuția de asigurare medicală obligatorie în sumă 3751,35 lei pentru anul 2012. S-a dispus încasarea din contul avocatului Dimitrov Iurii în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 150 lei.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 21 octombrie 2014, apelul declarat de Dimitrov Iurii a fost respins, fiind menținută hotărîrea Judecătoriei Taraclia din 10 ianuarie 2014.

La 11 martie 2015 Dimitrov Iurii, a contestat cu recurs decizia instanței de apel, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie respinsă.

În motivarea recursului a indicat că atât decizia instanței de apel, cît și hotărîrea primei instanțe sunt ilegale și neîntemeiate, deoarece, instanțele de judecată nu au constatat și elucidat toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, fiind aplicate eronat normele de drept material.

Instanța de recurs reiterează prevederile art. 434 CPC, care statuează expres că, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Copia deciziei motivate a instanței de apel a fost recepționată de către recurent la 09 februarie 2014, iar recursul a fost declarat la 11 martie 2015 (f.d. 124).

Prin urmare, instanța de recurs constată că recursul este declarat cu omiterea termenului.

Pînă la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului declarat de Dimitrov Iurii, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința.

În conformitate cu prevederile art. 439, alin. (2) și (3) CPC după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursurilor, în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Dimitrov Iurii, este inadmisibil.

În conformitate cu dispoziția art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. b) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC al RM, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume la lit. b), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434.

În acest sens, instanța de recurs accentuează că, potrivit art. 440, alin. (1) CPC, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată

irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 CPC și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, completul reamintește prin prisma jurisprudenței constante, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reiterat că ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protejarea drepturilor sale de acces la instanță (a se vedea cauzele Van Harn vs. Germania, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007, Ponomaryov contra Ucrainei din 03 aprilie 2008, Pîrnău ș.a. vs Republica Moldova din 31 ianuarie 2012 și SA „Universul” vs Republica Moldova din 10 iulie 2012).

Din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, aplicînd corespunzător normele de drept material și respectînd normele de drept procedural, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Dimitrov Iurii, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. b), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de Dimitrov Iurii, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Oleg Sternioală

Ion Corolevschi